

[Boligministeren.]

ling, men hvis dette lovforslag bliver vedtaget, så kan der sættes betydelig flere boliger i gang, altså op til ca. 25.000 boliger, efter lovforslagets bestemmelser, og det er jo straks noget helt andet.

Knud Damgaard (S):

Jeg skal ikke trække tiden langt ud med at kommentere de spørgsmål, der har været fremme, men dog sige, at jeg var meget glad for hr. Christophersens bemærkninger, som jo understregede, at man fra venstres side er klar til at være med til at finde sådanne initiativer, som kan stimulere til, at vi kan nå den produktion på 40.000 boliger, som jeg jo netop understregede at vi var blevet enige om og yderligere havde strammet betingelserne for at kunne nå. Det er måske det, der gav anledning til, at man på baggrund af et par af mine udtalelser rejste det spørgsmål, om vi var løbet fra boligforliget. Det er vi sandelig ikke. Men det må være rimeligt, når man, som sket er, har strammet forpligtelserne til at bygge de 40.000 boliger og herunder de 8.000 almennyttige lejligheder, at man så også drøfter den økonomiske stimulans, der skal til, eller andre muligheder for at sikre sig, at man når målsætningen. Det var det, jeg tillod mig at pege på at man nu også måtte tage med i udvalget. Jeg synes, det er helt rimeligt, at det sker, og finder ikke, at der i de udtalelser, der er fremsat i dag, er noget, der hindrer, at vi kan finde en fornuftig løsning på det problem.

Jeg har alligevel lyst til at føje én ting til. Vi taler om behov i forbindelse med byggesektoren, og det er vel rigtigt, at 40.000 boliger, det er et tal, man henholdsvis kan gå under eller over, men jeg har for nylig haft nogle samtaler med byggeindustriens folk, som ikke er i tvivl om, at netop et boligbyggeri omkring de 40.000 er det byggeri, man anser for det bedst egnede også for byggesektoren — også hvis man skal imødekomme de behov, der kan være for en forøget eksport fra boligindustriens side. Endelig passer tallene jo ganske godt til befolkningstilgang, til saneringshensyn og til det stigende boligbehov, som vi må kalkulere med.

Christophersen (V):

Jeg takker ministeren for hans besvarelse. Jeg takker også hr. Knud Damgaard for hans seneste bemærkninger. Jeg må opfatte de faldne udtalelser sådan, at man altså nu erkender de politiske realiteter og er enig med os i, at de ændringer, som skal gennemføres i boligforliget, naturligvis må forudsætte, at forligspartierne er enige. Jeg vil godt til hr. Knud Damgaard sige, at der er ikke noget nyt i, at vi mener, at de 40.000 er en rimelig målsætning; det har vi jo sagt fra starten. Og det er klart, at hvis der skal være indhold i det, så forudsætter det også, at vores lovgivning gør det muligt. Vi har tidligere peget på, at den naturlige vej er en normalisering af vores realkreditsystem. Vi tror ikke på subsidiering, men det kan jo heller ikke være nogen nyhed for hr. Knud Damgaard eller for ministeren.

Må jeg blot i øvrigt til hr. Arnfast sige, uden at jeg skal forlænge min deltagelse i den debat, at hr. Arnfast behøver ikke at benytte tid på at gennemgå stenografiske referater, for det var ikke det, min bemærkning gik på. Jeg betvivler ikke, at hr. Erhard Jakobsen, den dag da valget blev udskrevet, fra denne talerstol erklærede, at centrum-demokraterne ikke længere var bundet af boligforliget. Det, jeg blot gør opmærksom på, var, at den aften i boligministeriet, hvor centrum-demokraternes ordfører, hr. Tønnesen, på sit partis vegne accepterede en række ændringsforslag og derudover sammen med de øvrige partier bekræftede, at de stod fast ved boligforliget, da havde den daværende regerings helhedsplan ligget i folketinget i to døgn. Hvis man på den baggrund havde fundet grund til at tage afstand fra sin deltagelse i boligforliget, så havde det været den aften, man skulle gøre det. Det gjorde man ikke.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg har kun et par meget korte bemærkninger til boligministeren. Jeg er enig med boligministeren i, at behovsanalyser kan man lave sådan næsten efter forgodtbefindende, men jeg tror ikke, at man behøver at være boligminister eller embedsmand i boligministeriet for at finde ud af, at når der står 10.000 tomme boliger rundt omkring i landet, så er behovet opfyldt. Det er min